

(૧૦૦)

આ તર્ક છે. આમાં અગ્નિના અભાવરૂપ વ્યાખ્યાનું આરોપણ કરીને ધૂમાભાવરૂપ વ્યાખ્યાનું આપાદન કર્યું છે. (' અનિષ્ટાપાદનસ્તર્કઃ ' એવું પણ લક્ષણ કોઈ બોલે છે. અર્થ ઉપર કહી તેજ છે.)

તર્કદૂષણાનિ—તર્કના દૂષણો આ પ્રમાણે છે. (૧) આપાદાસિદ્ધિ, (૨) આપાદકાસિદ્ધિ, (૩) ઉલ્કાસિદ્ધિ, (૪) પ્રતિશિથિલમૂલતા, (૫) મિથસ્તર્કવિરોધ, (૬) ઇષ્ટાપત્તિ, અને (૭) વિપર્યયાપર્યવસાન, (આનાં લક્ષણો આકર ગ્રંથોમાંથી સમજી લેવાં.)

તર્કપદાર્થઃ—(૧) આત્માશ્રય, (૨) અન્યોન્યાશ્રય, (૩) ચક્રિકા, (૪) અનવરથા અને (૫) પ્રમાણુબાધિતાર્થ પ્રસંગ, એમ પાંચ પ્રકારનો છે. તેમાં આત્માશ્રય, અન્યોન્યાશ્રય, અને ચક્રિકા, એ ત્રણ તર્ક તો ઉત્પત્તિ સ્થિતિ અને મુખિ, એવા ભેદથી ત્રણ ત્રણ પ્રકારના છે. વિશેષ વિસ્તાર 'તર્ક' શબ્દમાં જોવા.)

તાત્પર્યમ્—વકુરિચ્છ તાત્પર્યમ્ । ' આ પદ્યી શ્રોતા પુરુષને આ અર્થનો બોધ થાયો ' એ પ્રકારની વક્તાની ઇચ્છાને ઇચ્છાને તાત્પર્ય કહે છે. એ તાત્પર્ય શાબ્દબોધનો હેતુ છે. જો તાત્પર્ય શાબ્દબોધનો હેતુ ન હોય તો ' સૈન્ધવમાનય '—(સૈન્ધવ લાવો) આ એક પ્રકારના વાક્યથી કોઈ સ્થળમાં તો સૈન્ધવ પદ વડે શ્રોતા પુરુષને ' લવણ ' નો બોધ થાય છે અને કોઈ સ્થળમાં સૈન્ધવ પદ વડે ' ઘોડા ' નો બોધ થાય છે તે ન થવો જોઈએ, પણ સર્વત્ર લવણતા કે સર્વત્ર ઘોડાનોજ બોધ થવો જોઈએ. તેથી, એ વિલક્ષણ બોધની સિદ્ધિ માટે તાત્પર્યજ્ઞાનને શાબ્દબોધનો હેતુ માનવો જોઈએ. એ જો તાત્પર્યજ્ઞાન શ્રોતા પુરુષને પ્રકરણથી થાય છે. જેમ ભોજન પ્રકરણમાં એ સૈન્ધવ પદનો અર્થ લવણ સમજવો જોઈએ, તથા ગમન પ્રકરણમાં સૈન્ધવ પદનો અર્થ ઘોડા સમજવો જોઈએ.

૨. યોગ્યત્વે સતિ તદિતરપ્રતીતીચ્છયાનુચરિ-

તત્ત્વમ્ । બીજા અર્થની પ્રતીતિ થવાની શબ્દમાં યોગ્યતા છતાં પણ તે છતર અર્થની પ્રતીતિ થાયો ' એવી ઇચ્છાથી ન બોધાયલા હોવાપણું, એના બે ભેદ છેઃ વક્તૃતાત્પર્યમ્ અને શબ્દતાત્પર્યમ્ (લક્ષણો તે તે સ્થાને જોવાં.)

તાત્પર્યાનુપપત્તિઃ—મુલ્યાર્થપ્રત્યાયને સતિ તાત્પર્યસ્યાનુપપન્નત્વમ્ । જે શબ્દ કે વાક્ય મુખ્ય અર્થની પ્રતીતિ કરાવનાર છતાં જેમાંથી તાત્પર્યની સિદ્ધિનું ન થવાપણું તે.

તાદાત્મ્યમ્—તદ્વિનત્વે સતિ તદાત્મસત્તા-ક્ત્વમ્ । જે પદાર્થથી જે વસ્તુ ભિન્ન પ્રતીત થાય છે, અને જે પદાર્થની સત્તાથી જે વસ્તુની સત્તા ભિન્ન હોતી નથી, તે પદાર્થ વિષે તે વસ્તુનો સંબંધ, તેનું નામ તાદાત્મ્ય. જેમ ઘટાદિક વસ્તુઓનું પોતાના ઉપાદાન કારણરૂપ મૃત્તિકા વગેરે સાથે તાદાત્મ્ય છે.

ભેદસહિષ્ણુરમેદત્વં તાદાત્મ્યમ્ । ભેદને સહન કરનાર અભેદપણું તે તાદાત્મ્ય. અર્થાત્ ભિન્ન પ્રતીતિ થયા છતાં વસ્તુતઃ અભિન્નપણું તે તાદાત્મ્ય ત્રણ પ્રકારનું છેઃ (૧) બ્રાંતિજ તાદાત્મ્ય, (૨) કર્મજ તાદાત્મ્ય, અને (૩) સહજ તાદાત્મ્ય.

તાદાત્મ્યસમ્બન્ધઃ—અભેદ નામે સ્વરૂપ સંબંધને તાદાત્મ્ય સંબંધ કહે છે. એ અભેદરૂપ તાદાત્મ્ય સંબંધ સર્વ પદાર્થોના પોતાના સ્વરૂપમાં રહે છે; પોતાના સ્વરૂપથી ભિન્ન પદાર્થમાં કોઈપણ વસ્તુનો તાદાત્મ્યસંબંધ રહેતો નથી. જેમ ઘડનો અભેદરૂપ તાદાત્મ્ય સંબંધ ઘટ સ્વરૂપમાંજ રહે છે; તે ઘટથી ભિન્ન એવા પટાદિકમાં રહેતો નથી. અને એજ પ્રમાણે પટનો અભેદરૂપ તાદાત્મ્ય સંબંધ પોતાના પટ સ્વરૂપમાંજ રહે છે; પટથી ભિન્ન ઘટાદિકમાં રહેતો નથી. એ પ્રકારે જેટલા દ્રવ્ય, ગુણાદિ પદાર્થો છે, તે સર્વ પદાર્થોનો અભેદ તાદાત્મ્ય રૂપ સંબંધ પોતપોતાના સ્વરૂપમાંજ રહે છે, બીજા કોઈમાં રહેતો નથી. ૨. ભેદરહિત પદાર્થોનો સંબંધ તે તાદાત્મ્ય સંબંધ.